

Az Evangéliumi Aliansz hírlevele

2020. PÜNKÖSD

„...és mindnyájukat betöltötte
a Szentlélek.” (ApCsel 2,4)

Szeretetben, egységben, imádságban...

Jézus megígérte a tanítványainak, hogy elküldi a Vigasztalót (Segítőt, Pártfogót, Közbenjárót, Szószólót – Jn 16,7), mennybemenetelekor pedig megparancsolta számukra, hogy maradjanak Jeruzsálemben és várjanak az Atya ígéreteré (ApCsel 1,4). Ennek megfelelően, valamennyien egy szívvel, egy lélekkel együtt voltak és kitartóan imádkoztak ott – épp akkor is, amikor heves zúgás támadt és szétoszló lángnyelvek jelentek meg, kiáradt rájuk, teljesen betöltötte őket a Lélek, s ők elkezdtek különféle nyelveken szólni.

Istentől volt az időzítés is, hogy mindez a hetek ünnepén történt, amikor Jeruzsálem megtelt a világ minden tájáról érkezett zarándokokkal. A nagy zúgásra öszszegyűlt tömegben mindenki teljesen érthetően, világosan, a saját nyelvén hallhatta Isten csodálatos, nagyságos, felséges dolgait (ApCsel 2,5-11). Zavar, döbbenet és csodálkozás vett erőt minden emberen; „Hát ez meg...? Mi akar ez lenni? Ez most miért történik?” A legtöbben talán érezték, hogy egy fontos és határozott céllal megy végbe mindez. Sokan, biztosan őszintén keresték a választ, némelyek azonban igyekeztek maguktól elhessegetni azt, hogy becsületesen végiggondolják, mit láttak és hallottak – és levonják a megfelelő következtetéseket...

(Folytatás a következő oldalon.)

(Folytatás az előző oldalról.)

...Kiskaput, kibúvót kell keresni: „Kell, hogy legyen erre egy egyszerű és természetes magyarázat, ami felment minket az üzenet komolyan vétele, és az ebből fakadó következmények alól. „Á, nem szabad ezzel foglalkozni, menjünk csak tovább!” Még mielőtt azonban pálcát törnénk felettük, ez az ige szembesít bennünket azzal, hogy a saját ömberi természetünk mily sokszor előtör, s egy adott kérdésben velünk birokra kel. Bennünk folyik a küzdelem. Azonban ekkor megtapasztalhatjuk, hogy „Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal.” (Róma 8,26). Milyen csodálatos, vizsgálatos és bátorító átélni ezt a csodát, az Ő győzelmét bennünk.

A Szentlélek kiáradása előtt a tanítványok egy szívvel és lélekkel voltak együtt. Nem tökéletesen, nem hiba nélkül, de szeretetben, egységben, imádságban, tele az Úrra való várakozással. Nem széthúzásban, nem oly módon, mint az a szolgáló, akinek hatalom adatott ura távollétében, s egy idő múlva verni kezdte a szolgatársait (Mt 24,45–51). Most is olyan időket élünk, amikor be tudjuk látni; erre az egységre és együttes imádságra van a leginkább szükségünk, és arra, hogy ne a magunk, hanem a Lélek erejével éljünk és járjunk. „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura.” (Zak 4,6) Nem politikai erő vagy gazdasági potenciál az, amire igazán szükségünk van, hanem az ÚR Lelke. Nem a világban fontos hatalomban kell részesülnünk, felülre, kedvező pozícióba kerülnünk, hanem Isten Lelkének az erejével, alulról kell szolgálunk. Küldetésünk, megosztani az Istentől kapott hitet, szeretetet és reményt. Ha Ő él bennünk, az Ő Lelke szolgál általunk.

Horváth István

.....
„...és nem vettek észre semmit”

Amikor egyénileg és közösségileg elfelejtkezünk arról, hogy az Úrnak mondani-valója van számunkra, abból nagyon nagy bajok származhatnak. Van, amikor durván megfogalmazzuk, hogy nagykorú életek, szabad, öntörvényű közösség, társadalom vagyunk, és kinőttük a gyermekkorunkat Istennel és az Ő Igéjével szemben is. A világtörténelem káoszai, vagy nagyon is megszervezett gonoszságai – a szenvedések tömegével – meghatározóan a büszkén vallott autonómiánk következményei.

Jézus Krisztus az utolsó időkre utaló kijelentésében úgy jellemzi az emberi világ állapotát, mint amelyben „esznek és isznak, házasodnak és férjhez mennek... és nem vesznek észre semmit...” (Máté 24,38–39).

Az aktivitásunkat tekintve az a különös, hogy ebben az állapotunkban kezünk, lábunk, gyomrunk, minden nagyszerűen működik, két érzékszervünk azonban lebecsül: a hallásunk és a látásunk. Történelmi tapasztalatból tudjuk, hogy a szánk is

mozog, sőt „nagyokat szóló száj” lesz (Dániel 7,8). Tehát minden az „élet egészséges jeleit mutatja, de a szemünk meghomályosodik és a fülünk megsüketül. Nem látjuk és nem halljuk az Úr velünk kapcsolatos intő, óvó és mentő szeretetéből fakadó terveinek bontakozását, és betelik rajtunk is: „és nem vesznek észre semmit...”

Figyeljük meg, az Úr semmit el nem marasztal – az „örlő asszonyokat” is itt említve – a három igen jelentős tevékenységből, a táplálkozásunkból, a családalapításból és a munkából. De miért is tenné? Hiszen Ő biztatott és tanított, hogy Istentől reméljük tápláltatásunkat. Ő erősítette meg, hogy a házasság szerzője maga Isten, és ő bízta meg Ádámot már a teremtés hajnalán, hogy az ajándékba kapott édenkertet „őrizzé és művelje”. A fájó elmarasztalás a szemünket és a fülünket illeti, és emögött a bénulás mögött a szívünk igazán beteg állapota áll. Úgy tele vagyunk önmagunkkal, hogy sem a veszedelemről, sem a szabadulásról szóló hírt nem halljuk meg, sem a menekülés keskeny, de biztos útját nem vesszük észre.

El kell fogadnunk azt is, hogy itt nem csak a hitetlen világról van szó! Jeremiáson keresztül így szól az Úr saját választott népéhez: „Szóltam néked mikor jól volt dolgod, de azt mondtad: nem hallom. Ifjúságotól ez a te szokásod, hogy nem hallod meg az én szómat.” (Jer 22,2). Lehet, hogy erre megkönnyebbülve így szólunk: Ó, hát akkor az ifjakról van igazán szó, mi is ismerjük őket. Igazad van Uram!

A napokban, az ígét forgatva nagyon megdöbbenem, mert éppen nem a fiatalokkal volt baja és szomorúsága az Úrnak, hanem a vénekkel.

Gedeon az egyik legjobb látó és halló szolgálója az Úrnak, aki még jelt is kér és kap, sőt megtapasztalja, látja, hallja és kezével is érinti a kített gyapjút, majd hatalmas győzelmeket arat az Úrban, az élete végén valamit mégis elront, és ez a hibázás „lőn Gedeonnak, és házanépeének törbe ejtése” (Bírák 8,27). Milyen szomorú!

Majd ezt követően olvastam még Ezékiásról, aki „kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, amint az ő atyja, Dávid cselekedék” (2Kir 18,3). Éppen csodálatos gyógyulása után, meggondolatlan dicsekvésével, hiúságával vétkezik, és fájó intést kell kapnia Istentől. (Ézs 39)

Ezékiáséhoz hasonló a másik kiemelkedő reformer, Jósias esete. Ő is a legnagyobb megbecsülést kapja az Úrtól, és mégis – balgán, sőt esztelenül – háborúba keveredik Nebó, egyiptomi fáraóval, és tragikusan meghal a csatában. (2Kir 23,25.29)

Milyen nagy Isten kegyelme Illéshez – aki végül elragadtatott –, amikor idős korában, a hatalmas győzelem után, büntudatra ébredve, gyengeségét, alkalmatlanságát látva, halálát kívánja az Úrtól.

Az Úr azonban az önmaga elől is menekülő prófétáját megeteti és megitatja, futni küldi és engedi, és végül a Hórebnél, barlangba elbújít állapotában, egy alapvető, egyetlen kérdést tesz fel számára: „mit csinálsz itt Illés?” Ezzel elkezdődik az Őszöveltség egyik legdrámaibb párbeszéde egy próféta és az Úr között (1Kir 19). A szóváltás után Illés ismét lát és hall, sőt cselekszik, és titkokról vesz kijelentést – mert a viharok után, a szelíd hangban felismeri a hozzá személyesen szóló Urat. Megerősítő tudnia azt, hogy nincs egyedül, hanem még hétezer hűséges élet van körülötte!

Közben elfogyott a papírunk, a lapban a helyünk, és rádöbbenünk, hogy évszázadokkal később, pünkösöd előtt és után is vagyunk már.

Krisztus, a halászásba menekült Pétert, tagadása, lelki összeomlása után egyetlen kérdés feltevése után – „Szeretsz-e engem?” – gyógyítja, helyreállítja, betölti Szentlelkével, Lelke által megszólaltatja – a hallgatóságnak pedig megnyitja a fülét és szívét, és megszületik az Eklézsia. Kérjük az Urat, mind magunkra, mind közösségünkre, nemzetünkre, s az egész világunkra nézve, hogy a mostani, globális megszólítás idején a mindnyájunkat igen fájdalmasan és érzékenyen érintő eseményen keresztül meglássuk az Urat, és meghalljuk és választ is adjunk az Úr Jézus Krisztusban mindnyájunkat kereső, hazahívó, mentő és megtartani kívánó pünkösd hangjára (ApCsel 2,41). „Föld, föld, föld halld meg az Úrnak szavát!” (Jer 22,29)

D. Szabó Dániel

Van halálosabb, mint a koronavírus

A televízióban látott mai parlamenti közvetítésen senki nem mosolygott. Mindenkinek döbbenet volt az arcán. Összeszorul a szívünk, mert nem tudjuk, hogy igazán mi történik velünk, milyen időket élünk. A kormány döntése szerint, holnap talán már nem lehetne ezt a rendezvényt sem megtartani. Azt ajánlják, hogy ma éjfél után csak családi körben jöjjünk össze. Ezért is külön ajándék és kegyelem, hogy Szentlélek által együtt lehetünk, a sokat kárhozott interneten keresztül.

Néhány hete nem gondoltuk volna, hogy egy jóléti társadalomban, Európában is megtörténhet, hogy elvételnek tölünk olyan esélyek, lehetőségek, amelyek eddig természetesek voltak, és olyan élmények érnek bennünket, amelyeket most élünk át. Bezártak a mozik, a színházak. Különösen szíven ütött, amikor bejelentették, hogy az olasz katolikus templomok is bezáródtak, több ezer magyarországgal együtt.

Több mint harminc évvel ezelőtt, fiatal lelkészként műtétre készültem. Egy futballbaleset után Manninger professzor úr négy órán keresztül fúrta, faragta a csontjaimat, és először éltem át, hogy műtét előtt beszóltak a kórterembe: „Szeverényi úr, készüljön!” Ez annyit jelentett, hogy le kellett venni minden ruhát, egy zöld lepedőt helyeztek rám, és a betegszállítók végigtoltak a folyosón. Egyre hidegebb helyre kerültem. Ott nem volt nálam sem Biblia, sem papi palást, sem gitár, sem közösség, sem gyülekezet, de még egy gatyá sem. Megkaptam a műtét előtti rutininjekciót, hogy megnyugodjak egy kicsit, esetleg szállítás közben le ne ugorjak a kocsiról. Akkor a 23. zsoltár jutott eszembe, amely talán a világ legismertebb zsoltára. Ebben Dávid király így imádkozott: „Ha a halál árnyéka völgyében járok is (vagy éppen a kórházi folyosón tolnak), nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy” (Zsolt 23,4a) Mondtam ezt beinjekciózva, ruha és minden egyéb nélkül. Amikor jött felém a „fekete maszk”, nem tudtam, hogy mikor és hogyan ébredek majd föl.

Testvéreim, akár tudunk hinni, akár nem, halljuk meg azt, hogy Isten hívja a Földet. Isten keres minket olyan helyzetben, amikor közülünk sokan érzik már évek óta, hogy valami baj van a világban. Mintha megbolondultunk volna, különösen a

nyugati civilizáció. Mintha drogos lenne az egész világ. Alapvető, eredeti értékeket negligálunk, teszünk félre vagy taposunk meg. Köztük a Tíz Igét, a Tízparancsolatot, amely nélkül nincs élet. Ha valaki nem hívő, akkor is érzi, hogy nem lehet ezek nélkül élni, mégis megpróbálkozunk vele. Isten Szentlelke írta a szívembe ma este, és ki kell mondanom, hogy van egy veszélyesebb vírus a koronavírusról. A hívők is tartanak ettől az egész megbolondult helyzettől, de létezik egy veszélyesebb és halálosabb vírus ezen a földön: az istennélküliség, hogy elszakadtunk a Forrástól. Itt van mögöttem a Duna. Ha a forrását eltömnék, gátat szabnának neki, akkor nem lenne itt ez a folyó, amely kilenc országnak ad életet.

Tragédia, hogy a történelemben talán először próbál felépülni egy civilizáció - itt, Európában - Isten és hit nélkül, vallás nélkül. Az ember magát tette istenné, és ez nagyon kiszolgáltatott és veszélyes állapot. Úgy látom, hogy a világ a pusztulás felé tart. Most kaptunk egy különös féket, hogy lassítsunk, gondolkozzunk, csendesedjünk le, keressük azt, ami igazi érték az emberi életben.

Dávid király egy nagyon tehetséges, de hozzánk hasonlóan esendő ember volt, aki szintén felépítette a maga birodalmát, de emellett nagyokat bukott. Mégis kapott az Istentől megtérési lehetőségeket. A leghatalmasabb uralkodók közé tartozott, mégis lefeküdt a padlóra, sírt, nem evett. Böjtölt és imádkozott, hogy Isten adjon neki esélyt. Meggyőződése, hogy nekünk is ezt kell tennünk. Akik még tudunk imádkozni, ma is, ezekben a napokban is kiáltunk a Teremtőnkhez, a Forráshoz, hogy ne pusztuljunk el. Van reménységünk, hogy ez a vírus talán valahogy eltűnik. De semmi sem biztos, semmit sem tudunk róla.

Befejezésül hadd olvassam fel a már említett zsoltárt, amelyet sokan ismernek kívülről. Még fontosabb, hogy Szentlélek által „belülről” tudjuk ma imádkozni: „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam. Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.”

Drága Urunk!

Köszönjük, hogy hívod a földet, keresed az embert, ahogy valamikor kerested Ádámot a kertben: Ádám, hol vagy? Ember, hol vagy? Ma is halljuk a neviünket, hogy keresel minket. Talán úgy érezzük, magatehetetlenek vagyunk, de te szóltál a negyednapos hullához, Lázárhoz is: Jöjj ki! Szóltál a leánykához: Neked mondom, kelj fel! És felkelt a halott. Feltámadt a naini ifjú is.

Urunk, haldoklik ez a mi civilizációnk, kultúránk. Az istentelenségünkbe szinte belefutunk. Könyörülj rajtunk, Urunk! Kiáltunk hozzád, meg akarunk térni hozzád, mert hívsz minket. Áldassék a te szent neved örökké! Könyörülj rajtunk, adj megtérést, megújulást népiünknek, Európának, a Nyugatnak, az egész világnak, amelyet úgy szerettél, hogy életedet adtad érte. Ámen.

Szeverényi János

Elhangzott 2020. március 16-án az Ez az a nap! rendezvényén, az A38 hajón.

A reménység gondolatai

„....Most azért megmarad a hit remény és a szeretet, e három...” (1Kor 13,13/b) „A reménységnek Istene töltson be titeket minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővülökjétek reménységben a Szentlélek ereje által.” (Róm15,13) „Mert reménységben tartatunk meg; a reménység pedig, ha láttatik nem reménység; mert amit lát valaki, miért reményli is azt? Ha pedig, amit nem látunk azt reméljük, békességes tűréssel várjuk. Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kellene nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászokdásokkal.” (Róm 8,24–26)

Események az idősothtonok karanténos történeteiből... Két idősek otthona felelős vezetésének terhével érkeztem ide most közétek, és szeretném megosztani veletek ebben a vírusos időszakban keletkezett gondolataimat, az események kapcsán. Tudom, hogy most főleg fiatalok vagytok a hallgatóságban és a nézők között, de mindenkinek vannak szülei, nagyszülei, akikkel most nem tud találkozni személyesen, el vagyunk szigetelve egymástól (Ez nem Isten terve, ez a bűn, a Gonosz munkájának következménye, Ő a „szétdobáló-Diabolosz” egymástól, Istentől elválasztó.). Isten a reménység, az élet, az újrakezdés, a kiteljesedő béke és a Szentlélek által való öröm Istene.

1. Lassan záródtak be az idősothton ajtajai, míg végül elkezdődött a teljes bezártság ideje, a karantén. Az idős emberek közül vannak olyanok, akik nagyon nehezen értik meg sokszor, hogy a lehetőségek kapui lezáródtak. Sok önálló döntést, most, a saját érdekükben, nem tudnak meghozni, illetve el kell halasztani és csak a reménykedés maradt, hogy talán majd holnap... Nem látni be a távolságot. Vannak dolgok, amiket el kell engedni, és rá kell bízni arra, aki mindent jobban tud, mint mi, aki elvégzi majd a maga dolgát az életünkben.

Valószínű, ez nem csak az idős emberek tapasztalata... A nem látható dolgokban és az előre nem láthatókban arra bízni magunkat, aki mindent lát, és hisszük, mindent a kezében tart. Jézus Krisztusra, aki győzött a Gonosz, a bűn, a világ minden erői és hatalma és a halál felett. Őbenne van a teljes bizalmunk.

2. Ha lehet az egymástól való elszigetelődésnek még teljesebb formája, akkor ez is bekövetkezett az otthonokban. Egymástól 1,5–2 m-es távolságot kell tartaniuk. Nem látogatják egymást szobáikban, s vannak otthonok, ahol a napi reggelit, ebédet és a vacsorát is csak a szobáikban fogyaszthatják el.

Jellemző az elszigetelődés, a magányosság, és annál, aki hajlamos erre, felléphet a teljes elkeseredés (depresszió). Nincs ez messze ebben a mai világunkban a mindennapi valóságtól, és nemcsak a vírusjárta időben. Ennek a világnak gonossz-sággal, önzéssel, önimádattal teljes lelkületének éppen az a célja, hogy elszigetelje a személyeket, a lelkeket egymástól. Ne az egymás iránt gyakorolt isteni szeretet, az irgalmasság, igazság és az egymást különbnek tartás lelkületében éljünk.

Könnyebb kioltani a tüzet, ha egymástól eltávolítjuk a még izzó zsarátnokokat. Ez a közösségromboló idő próbára tesz mindnyájunkat.

Mindenkit meghívunk ma este ebbe a nagy közösségbe egymással és Krisztussal. Ez egy új életforma, egy belső szabadság, átélhető és megélhető közösség Istennel, egymással (ha fizikailag most távol is vagyunk egymástól) a Szentlélek által, hit által. – Működik!

3. Eljött az intézetek teljes fertőtlenítésének ideje. Minek is kell a mi otthonunkat fertőtleníteni, ha eddig ilyen komolyan vettük a védekezést és nem volt az intézeteinkben megbetegedés? Most mindent ki kell pakolni. Felfordul az életünk.

Amikor költözködünk, akkor vesszük észre csak, hogy mennyi felesleges dolog van a környezetünkben. Mennyi, most lomnak ítélt tárgy nehezíti az elköltözésünket. Ki kell hordani sok mindent a konténerbe, a kukába.

Olyan sok mindenhez ragaszkodunk, amiről azt gondoljuk ez fontos az életünkhöz. Ez tesz minket boldoggá. Tárgyi emlékek, amelyek nélkül nem is tudnánk élni.

Lelki életünk is sok mindennel meg van terhelve. Sok minden ránk rakódott az évek során. Nem tudunk ezektől szabadon szárnyalni. Megkötöznek, leterhelnek. Mint egy lebéklyózott madár, mely egészséges, vannak erős szárnyai csak terhétől nem tud repülni.

Ma hívlak, jöjj ahhoz a Jézushoz, aki mindent meg tud bocsátani, akinek nem az a célja, hogy vádoljon és elítéljen, hanem hogy szabaddá tegyen, és te a reménység szárnyaira kaphass. Tisztán (fertőző vírusoktól is) szabadon.

Szuhánszky T. Gábor

Elhangzott a A38-as hajón, 2020. május 27-én este, a Reménység esték keretében.

Ne tartsuk magunkban, hogy van reménységünk!

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

Sokan nem találnak válaszokat a kérdéseikre. A reménytelenség és a bizonytalanság érzése világméreteket öltött. Elbizonytalanodtak a legnagyobb hatalmak, kormányzók, a leggazdagabb emberek, multicégek is.

Különleges elhívásunk van ebben a helyzetben, mert a körülöttünk lévő emberekben az elkeseredettség nagyon nagy. Keresztényként azzal vagyunk mások, hogy számunkra van reménység és tudunk válaszolni a kétségekben élőknek: Jézus ura a helyzetnek. Látja a problémákat. Van reménység!

Ezért legyünk tettekészek, hívjuk segítségül az Ő nevét, s nyerjünk erőt és bátorságot arra, hogy ebben a helyzetben az evangélium hirdette legyen.

Sokan elkezdtek válaszokat keresni az élet kérdéseire. Nekünk, akik már tudjuk a választ, nem szabad csendben maradnunk, hanem irányt kell mutatnunk és megosztanunk velük az örömhírt! Ne legyünk restek, de ne is úzzunk gúnyt a helyzetből, vagy dramatizáljuk túl. Nehéz megtalálni a békességet és az egyensúlyt, de fentről, a Szentlélek által megkaphatjuk ezt, s ezzel a bölcsességgel szolgáljunk azok felé, akik a legjobban meg vannak törve ebben a helyzetben!

Hívjuk együtt nap, mint nap Isten Lelkét, hogy vezessen minket megtalálni és megismerni őt minél közelebről.

László Viktor

GLS Nemzetközi Vezetői Konferencia

A GLS megrendezésére idén rendhagyó módon, online formában került sor. Vágyunk volt, hogy megoszthassuk a közönséggel azokat a - nemzetközileg elismert előadóktól származó - gondolatokat, amik ebben a helyzetben új értelmet nyertek, új lendületet adtak és új perspektívát mutattak meg.

A GLS Nemzetközi Vezetői Konferenciát évek óta szívügyünknek tekintjük. Inspirációt, barátokat, szakmai és lelki élményeket, kiteljesedést tapasztalunk a konferencia során. Mindenki formál, hatással vagyunk egymásra. A GLS célja, hogy ezt a jót koncentrált formában juttassa el hozzánk, hogy fejlesszük vezetői képességeinket a családban, a munkahelyen, az egyházban, bárhol, ahol akár csak egy személy is ránk van bízva, függ tőlünk.

Most, ezekben a hónapokban online formában igyekszünk kihozni a maximumot a helyzetből. Ezért, az internet segítségével rendeztük meg a konferenciát, amit személyes, kiscsoportos beszélgetésekkel ötvöztünk, amikről nagyon jó visszajelzéseket kaptunk. Továbbá jelentős segítség volt, hogy az előadások egy hónapon keresztül hozzáférhetőek voltak.

Mi magunk is tapasztaljuk, hogy ez a helyzet sok újratervezést igényel, ezért igyekszünk a legrugalmasabban adni az információkat, ne maradjon le senki, aki törekszik, hogy értékes mondaniival, gondolatokkal gazdagodjon.

Örülünk annak, hogy ez az online út is járható, hálásak vagyunk, hogy a technikai infrastruktúra ezt lehetővé teszi, de nem tagadjuk, nagyon várjuk már a személyes találkozókat, a személyes interakciókat!

Összel, legjobb reményeink szerint, már így találkozunk!

Pillanatképek 2019-ből

Mi történt tavaly az Aliansz háza táján? Merre jártunk, miben vettünk részt a krisztusi egység ügyében?

ALIANSZ IMAHÉT

Január 6. és 13. között zajlott az Aliansz Imahét, melynek megnyitó istentiszteletét Debrecenben, a Csapókerti Református Gyülekezetben tartottuk. Házigazdánk Lakatos Zoltán, a gyülekezet lelkésze, igehirdetőnk pedig Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke volt. Az Imahét anyagát ebben az esztendőben a Spanyol és a Portugál Evangéliumi Aliansz állította össze.

Az imahét ebben az évben az egység témáját járta körbe, a következő, napi felosztásban; 1. Egység a szeretetben 2. Egység a Léleekben 3. Egység a hitben (hitvallásban) 4. Egység a keresztségben 5. Egység az egy testben 6. Egység a misszióban 7. Egység a látásban 8. Egység Krisztusban.

IMAKÖR BUDAPESTÉRT

A 2019-es évben is – nyári időszak kivételével – minden hónap első keddjén találkozunk, mintegy 15 felekezet képviselőjében, és imádkozunk városunkért, országunkért, Isten ígéje terjedéséért, megtérésért, megújulásért. Június 4-én Szabó Attila, az OM közkeleti misszionáriusa is vendégünk volt, beszélt az ottoni szolgálatról, illetve Nepárról, ahol szintén hosszú éveket töltöttek. Különleges alkalmunk volt szeptem-

ber harmadikán is, amikor a Gellért-hegyen találkozhattunk testvéreinkkel és innen mondhattunk áldást a városunkra, országunkra, nemzetünkre. Köszönet Szuhanzky Gábornak az alkalmak hűséges, elkötelezett szervezéséért, vezetéséért!

HÁZASSÁG HETE

A 12. házasság hetére 2019. február 10-17. között került sor „Randevú egy életen át” címmel. Richard Kane és felesége 1996-ban indította el ezt a mozgalmat, Terry Lingenhoeel által került hazánkba, s kezdeményezésére Alianszunk

felkarolta az ügyet, s 2008-ban került sor az elő magyar Házasság hetére. Az országos rendezvénysorozat célja, hogy felhívja a figyelmet a házasság, a család értékeire és fontosságára, valamint, hogy segítséget nyújtson a házasságra készülőknek, vagy a házasságban problémákkal szembesülőknek. A Házasság hete országos képviselői 2019-ben Gorove László mentőorvos és felesége, Gorove Krisztina voltak.

TEOLÓGIAI MŰHELY

A 2019-es évben egy akkor nagyon forrongó témát vettünk elő; Krisztus helyettes, engesztelő áldozatát helyeztük beszélgetéseink fókuszába. Teológiai műhelyünknek a következő címet adtuk: „Megváltásról – megigazulásról, engesztelésről, kegyelemről”. Egész napos összejövetelünket 2019. február 20-án tartottuk, Budakeszin, a Metodista Gyülekezet templomában. Előadóink: Nemes Pál, a Dávid Sátora Gyülekezet lelkésze, Piszter Ervin, a Budapesti Autonóm Gyülekezet lelkésze, Nagy Gergely, református lelkész, Véghelyi András, nyugalmazott evangélikus lelkész, Dr. Hecker Frigyes, nyugalmazott metodista szuperintendens voltak. Ezután egy fórumra került sor, egyrészt felkért hozzászólókkal – mint például Győri Tamás, evangélikus lelkész, Kunszabó Zoltán római katolikus diakónus és Durkó István, a Magyarországi Baptista Egyház missziói igazgatója – továbbá élénk beszélgetés alakult ki a résztvevők felvetései nyomán. Mivel sok, nem pontosan értett, vagy érthető, talán nem eléggé körüljárt, illetve egymással szembehelyezkedő vélemény hangzott el, különösen az Autonóm Gyülekezet egyik jelentős hatású vezetőjének egyes, ebben a témában hirdetett tanításai kapcsán, a nap végére Görbic Tamás is eljött és személyesen válaszolt a feltett kérdésekre. Néhány gondolat érthetőbbé vált, azonban néhány lényeges kérdésben nem sikerült egységre jutni, kiütköztek a teológiai látásban meglévő markáns különbségek. Ennek megléte, miután részünkről is felismerésre került és megállapítást nyert, egyrészt arra vezette az Evangéliumi Aliansz képviselőit, hogy aláírásukkal csatlakozzanak az evangéliumi tanítást megerősítő és megvédő nyilatkozathoz, másrészt azonban kifejezésre került, hogy a hit, remény és szeretet szellemében, lehetőség szerint, törekszünk az építő, helyreállító (természetesen nem megalkuvó) párbeszéd újabb fejezetére a maga, Istentől jövő kairoszában.

ÉLETVÉDELEM

Alianszunk 2019-ben is folytatta az életvédelem területén kifejtett szolgálatát. Ennek keretében az Aliansz két támogató tagjával, a „Kiáltás az Életért” Egyesülettel és az OM-mel (konkrétan az OM Bus4Life szolgálatával), az év elején, majd az év második felében is, életvédelmi körúton jártunk. Egy kiállítást építettünk fel a busz fedélzetén, melyben a magzatfejlődés csodáját mutattuk be, majd a párválasztásról, a házasságról, a gyermekvállalásról, és egy nagyon szomorú, de sajnos nagyon valóságos dologról, az abortuszról is beszéltünk, preventív céllal, főleg a középiskolás korosztálynak. Többen most értették meg, mit jelent az abortusz

és kifejezték, hogy ők az élet védelme mellett foglalnak állást, felelősen akarnak gondolkodni és viselkedni, és ha majd egy magzat növekszik a szívük alatt, mindenképpen meg szeretnék tartani a babájukat. Mintegy 3 300 fiatal értünk el ezzel az üzenettel. Ennek keretében a következő helyeken látogattunk meg iskolákat (főleg középiskolákat, de általános iskolák 7. és 8. osztályait is: Vác (január 14.); Penc, Rád, Vácrátót (január 23.); Hatvan (február 21–22.); Monor (február 25–26.); Pécel (február 28 – március 1.) ; Kisújszállás (március 11–14.) ; Karcag, Mezőtúr, Nyíregyháza, Tiszavasvári (március 18–22.) ; Miskolc (november 18–20.) ; Bp. Wesley X. ker. (december 9.); Bp. Wesley XVIII. ker. (december 11.) ; Bicske, szakgimnázium (december 12.)

Nagy kiváltság volt számunkra, hogy a Keresztény Orvosok Magyarországi Társasága (KOMT) közgyűlésén, Gödöllőn, beszámolhattunk a Bus4Life szolgálatról (október 12–13.).

Az idén is kihelyezésre került egy emléktábla a meg nem született gyermekekért. Kazincbarcikára utaztunk Csávás Imre testvérünkkel és feleségével, Dr. Klementis Ildikóval (Aki a Magyar Keresztény Misszió vezetői.) A május 14-i táblaavatáson a kórház, a civil szervezetek, az egyházak és a média képviselői mellett, Dr. Csányi Péter helyettes államtitkár, Demeter Zoltán országgyűlési képviselő és Szaniszló János, a Kazincbarcikai Járási Hivatal vezetője is részt vett.

Október 24-én részt vettünk a Szívdobbanás konferencián a Párbeszéd házában, ahol Amy Sinclair, Iowai szenátor mellett, aki fő kidolgozója volt a már kilenc amerikai (USA) állam által is elfogadott szívdobbanás törvénynek, magyar orvosok, védőnők és más területről érkező életvédők is felszólaltak. Két nappal később, október 26-án pedig részt vettünk az Életvédelmi kerekasztal ülésén a Hold utcai református templomban, ahol az alkalom végén az ott elhangzottak összefoglalására és előremutató, buzdító üzenet megfogalmazására is felkérést kaptunk.

Séta az életért. Június negyedike az abortuszról szóló törvény kihirdetésének napja volt (1956). Évek óta jönnek össze hívő emberek Görgy Zsuzsa (a Magyarok Európában Közhasznú Egyesület elnöke) meghívására, hogy ezen a napon az Élet győzelméről tegyenek bizonyosságot, és kiálljanak a magzatok védelméért. Ebben az évben is így tettünk, s az Evangéliumi Aliansz részéről Isten igéjével bátorítottuk a testvéreket, továbbá megosztottuk tapasztalatainkat az iskolai prevenció kapcsán.

MARGINALIZÁLT TÁRSADALMI CSOPORTOK FELÉ VALÓ SZOLGÁLAT

2019-ben is folytattuk az együttműködést az OM Bus4Life szolgálatával és két szakmai partnerszervezetünkkel, a Névtelen utak Alapítvány és Údvhadsereg munkatársaival, kiegészülve a „Hope died last” angol anyanyelvű

önkenteivel, és néhány tavaszi és téli napon, több helyszínen, a hajléktalanok és a prostituáltak felé szolgáltunk, megosztva velük az evangélium üzenetét.

Szeptember 24–28-án az OM Africa emberkereskedelem elleni szolgálatának egyik vezetőjét, Annelise Theunissen-t fogadtuk, és találkozókat szerveztünk számára az ezen a területen szolgáló magyar szolgálatok munkatársaival. A közös megbeszélést az Aliansz irodában tartottuk, majd a következő napokban a missziók székhelyére, illetve azokra a helyszínekre látogattunk el, ahol a szolgálatok kifejtik a tevékenységeiket. Letettük a szervezés alapjait egy 2020 márciusára tervezett képzésnek, amit Annelise és egy munkatársa tartanak majd Bp-en, a magyar szolgálatok, és ebben a témában, az állami szektorban dolgozó szakemberek számára.

Október 18-án részt vettünk egy emberkereskedelem elleni konferencián, a Solwodi meghívására, amit a Párbeszéd háza rendezett. Rendszeres, havi imaalkalom is van az emberkereskedelem áldozataiért a XI. kerületben, amihez – ha lehetőségünk van rá – mi is csatlakozunk.

ÜLDÖZÖTT KERESZTÉNYEK

2019-ben is folytattunk párbeszédet a MEC (Middle-East Concern) szervezettel, akik a keresztényeket, a vallásszabadsághoz való jogukat védik. Január 23-án megbeszélést tartottunk, Albert Koop regionális képviselő látogatott el ismét az irodánkba. Információk érkeznek hozzánk ezen felül rendszeresen más szervezetektől is: ICC (International Christian Concern), Open Doors, CSI, OM

Tavasszal, az IHS és Dr. Győri Gábor meghívására *Sameh Maurice* egyiptomi evangélikál vezető Magyarországon járt és bátorító üzenetet adott át számunkra. Szeverényi János így tudósít a találkozóról: „Kairói gyülekezete tízezer fős, ezer munkatárssal. Az »arab tavasz« után a fundamentalista erők kerültek vezetői pozícióba a térség országaiban. Sok muszlim kiábrándult, látva az erőszakot, például a kopt férfiak lefejezését. Sokan fogadják el Jézust megváltójuknak. A kairói robbantások után a gyülekezet gondozta a sérült muszlimokat is, és megbocsátottak az erőszaktevőknek. Ennek a hitnek nagy ereje és hatása van.” *Sameh* így vallott ezekről az időről: „*Arra számítottunk, hogy a gyülekezeteket ért támadások után a keresztyének majd félni fognak templomba járni, de nem így lett: még több ember kezdett el járni a gyülekezetekbe. Úgy gondolják, ha ott halnak meg, az még nagyobb áldás. Ez megint csak megdöbbenetette a muszlim közösséget. Tehát ha a merényletek során százakat veszünk is, utána ezrek és milliók hallgatják az evangéliumot, a Krisztusról szóló tanúságtételnek köszönhetően.*”

November végén a magyar kormány konferenciát rendezett a keresztényüldözés témakörében, ahova Andrew Brunson is meghívták. Ez adott lehetőséget arra, hogy november 24-én Andrew és Norine Brunson a Budafoki Baptista Imaházban, a vasárnapi istentiszteleten beszéljenek Isten szabadító, megtartó kegyelméről. Ugyanarra

a konferenciára érkezett Ari de Pater, az Európai Evangéliumi Aliansz vezető munkatársa és Asif Mal, a Release International képviselőjében, akikkel találkozónkon át tudtuk tekinteni az üldözött keresztények helyzetét, és imádkozhattunk szenvedő testvéreinkért.

MISSZIÓ A MENEKÜLTEK KÖZÖTT

A 2019-es év folyamán részt vettünk február 04–08. között az RHP (Refugee Highway Partnership) kerekasztalán, Szarajevóban. A hét fős magyar kontingens azokból a testvérekből állt össze, akik rendszeresen látogatták a röszkei és tompai tranzitónákat, s ott foglalkoztak a menekültekkel. A Református Missziói Központ kisbuszával tettük meg az utat, ami nagyon kalandos volt, még durrdefektet is kaptunk a boszniai hegyekben, de Isten ezekben a nehéz helyzetekben is küldött számunkra segítséget. Mintegy kétszázan vettünk részt a konferencián, ahol egymástól tanulhattunk, és bátoríthattuk, megerősíthettük testvéreinket szolgálatukban. Ezt követően, február 11-én, a balassagyarmati menekülttáborban tettünk látogatást. A szarajevói csapattal egy zárt Facebook csoportot hoztunk létre, ahol az aktuális szolgálati események kapcsán beszélgetünk és imádkozunk. A nagy távolság okán magam a rendszeres látogatásokon nem veszek részt, de például decemberben az egyik családból egy 16 éves fiatalember szívműtéten esett át Budapesten és a lábadozás ideje alatt rendszeresen látogattam a kórházban.

BALATONNET

2019. augusztus 21–25. között tartottuk a 13. BalatonNET-et Balatonszemesen, ahol ebben az évben az életvezetés témakörét jártuk körül. Alapigénknek a János 10,10-et választottuk: „Én azért jöttem, hogy életük legyen és bővítsék.” Rendhagyó módon, nyolc előadónk volt a szerda délutántól vasárnap délig terjedő időszakban: Pető Albert, Püski Dániel, Izsák Norbert, Szilágyi Zsolt, Somody Imre, Pafkó Tamás, Durkó Albert és Győri János Sámuel. Előadásaikkal párhuzamosan gyermekfoglalkozás és tiniknek szóló programok futottak, este pedig, a nagyszínpadi alkalom után, amikor a felnőttek a Misszió Expó területén beszélgettek, az ifjúság számára nyílt meg a lehetőség korosztályos tevékenységre. Kora délutánonként szemináriumokat tartottunk, később a KözTér programjaira invitáltuk az érdeklődőket, illetve a Baptista Imaház területén is nagyszerű események valósultak meg.

Könyvbemutató, koncertek, táncszínház, színházi előadásokon lehetett részt venni, szombat este pedig Bill Drake koncertjére került sor a tornacsarnokban. Aki értő szívvel, kereső lélekkel érkezett, sok olyan fontos ismeretre, tanulásra tehetett szert, amit hazamenve átültethetett a gyakorlatba.

GLS 2019

„Mindenki formál!” ez volt a 2019-es GLS jelszava. A GLS Nemzetközi Vezetői Konferencia immár 130 országban, 98 nyelven és évente kb. félmillió résztvevővel zajlik. A magyarországi konferenciára 2019. március 29–30-án, majd – ebben az évben immár másodszor – május 31-én és június 1-én került sor, mindkétszer a Kelenföldi Montázs központban, alkalmanként, mintegy 300 fő részvételével. Mint védnökök látjuk, és fontosnak tartjuk, a GLS részéről a magyar kereszténység és a társadalom minden szintjén vezetői szerepet betöltők számára nyújtott segítséget és iránymutatást. Hazánkban is évről évre kiterjedtebb a résztvevők köre, és az elhangzott előadások anyaga nem csak magán a konferencián, hanem az évközi alkalmakon, vezetői műhelyek keretében is feldolgozásra kerülnek, itthon – és a határon túli magyar nyelvterületeken is.

2019-ben a következő előadások hangzottak el: Vezetők, akiket élvezet követni (Craig Groeschel), Szárnyalj! (T. D. Jake), A vendéglátás formáló ereje (Danny Meyer), L.E.A.D.E.R.: Egy vezető jellemvonásai (Carla Harris), Éhség a paradicsomban (Rasmus Ankersen), Felemelő egyszerűség (Juliet Funt), Változás – veszély vagy lehetőség (Tapolyai Emőke), Együtt jobb (Danielle Strickland), Végtelen játszma (Simon Sinek), Az utolsó nyílvevő (Erwin McManus). 2019-ben is áldott és hasznos alkalomnak lehettünk a részesei.”

VEZETŐSÉG, HIVATALOS TALÁLKOZÓK

2019. április 30-án volt elnökségi ülésünk Cinkotán, az Evangélikus Missziói Központban, itt fogadtuk el az előző évi beszámolókat, amiket aztán a május 7 -i közgyűlésünk egyöntetűen meg is szavazott.

Június 10–14. között D. Szabó Dániel, tiszteletbeli elnök testvérünkkel Németországban, Bad Blankenburgban részt vettünk az EEA közgyűlésén.

November 25–27. között az EEMA konferencián vettem részt Budapesten, ahol a Magyar Evangéliumi Aliansz nevében köszönhettem a résztvevőket, megoszthatam egy igei üzenetet is.

December 3-án, a hónap első keddjén megtartott imaalkalmat követően elmentünk Dunavarsányba, ahol elnökségi, majd választmányi ülést tartottunk, este pedig evangelizációt. A délután folyamán imakéréseinket osztottuk meg egymással és Alianszunk minden vezetőjéért személyesen imádkoztunk.

RÉSZVÉTEL KÖZÖSSÉGI ALKALMAKON, ELŐADÁSOK

Március 04–08. részt vettem a Langham Igehirdetői Műhely munkájában. A Langham Preaching szolgálatát John Stott alapította és az igehirdetők képzésével foglalkozik oly módon, hogy egy értelmező bibliakutatási gondolkodást és szempontrendszert segít bennünk felépíteni, illetve a közös bibliatanulmányozást szorgalmazza, amit – itthon, Magyarországon is – a Langham klubok keretében folytathatunk. Magam a budai klub bibliatanulmányozó munkájához kapcsolódtam, illetve Érden is szerveztünk néhány alkalmat.

A fizikai és lelki munka szép kombinációja mindig a missziós kiállítás (nevezetesen a Misszió Expó berendezése, levezetése és bontása), amire a BalatonNET mellett az „Ez az a nap!” június 01-i alkalmán is sor került. Alianszunk köréből, az „Ez az a nap!” szervezésében, sokan részt vettek október 25-én azon az összejövetelen, melynek igehirdetője Nick Vuicic volt. Nagyszerű, felemelő alkalom volt.

Sáfársági munkacsoportunk februártól júniusig, havonta két szombaton, Sopronban tartott előadásokat az ottani TIT szervezésében. A helyszínt a Soproni Baptista Gyülekezet biztosította.

Együtt ünnepeltünk a Wycliffe Bibliafordítókkal magyarországi munkájuk 20 éves jubileumán (február 16.), a Kiállítás az Életért Egyesülettel közgyűlésükön, ami után Pintér Béla adott többszáz fő részére koncertet az egyesület javára (április 28.), és együtt voltunk velük jótékonysági bankettjükön is (november 8.). Ugyanígy részt vettünk és szót kaptunk a REMA bankettjén is (május 11.), az Őrtüzek, Imádság háza imahely megnyitóján és imaalkalmán (szeptember 28. és október 8.). A MEKDSZ, meghívására részt vettünk egy ebéden a Stefánia étteremben (október 2.), ahol az egymás megismerése, a másik szolgálatáért való imádkozás hozott össze bennünket. Nagy örömmel vettünk részt a Timóteus Társaság szolgálatának 40 éves ünnepén (november 29.), különösen, hogy a kilencvenes években ennek magam is némiképp részese lehettem.

2019. január 6-án, az Imahét megnyitója előtt nagyszerű találkozási volt Pető Alberttel és kollegáival, ekkor megismerkedhettünk a Benita nevelőszülői hálózat munkájával.

Február 13-tól bekapcsolódtam az érdi KEVE reggelik közösségébe, ahol előadást is tarthattam. Márciusban a Péteri Evangélikus Gyülekezetben vezettem Bibliaórát. Április 14-én Egyeken, a Fáklya gyülekezetet látogattuk meg, ahol egy finn roma evangélistával, Ollival szolgáltunk együtt, itt tolmácsoltam is az igehirdetését. Április 20-án Bóna Zoltán testvérünk kérésének engedve, családi napon vettünk részt Dunavarsányban, ahol OM-es szolgálókkal báboztunk, ezt követően pedig, Alianszunk képviselőjében tanácsadó, Bánki Lajos testvér hirdette Isten ígését. Április 24-26. között részt vettem az Igemag Alapítvány képzésén, melyen a gyermekvédelemről volt szó, és olyan súlyos kérdés is tárgyalásra került, mint az abúzus és a gyermekjogok. Május 18-23. között részt vettem az European Leadership Forum-on, Wisla-ban, ahol a bibliatanítói - igehirdetői kurzushoz csatlakoztam. Ennek magyarországi változatára, az Evangéliumi Fórumra, november 13-16. között került sor Harkányban. November 9-én részt vettem a Teológusok Párbeszédben konferenciáján. Nagyon jó emlék számomra még a május 31-i ige - és énekszolgálat Kecskeméten, ahol hajléktalanokat, rászorulókat hív meg a gyülekezet rendszeresen ilyen alkalomokra, illetve a szeptember 11-15. közötti nagyváradi szolgálatok, ahol több napot vak emberek társaságában tölthettem, Miklós Tibor és a Bartimeus Egyesület meghívására. Nagyon jó volt megtapasztalni egymásban a testvért, a krisztusi egységet, és bátorító, felemelő volt látni testvéreink hitét és hálaadását.

EZ AZ A NAP! 2020

JÚLIUS 18-ÁN
online dicsőítés
A STADIONBÓL!

Ebben a különleges helyzetben, szeretnénk tájékoztatni Benneteket a következő időszakról.

A járvány okozta korlátozások miatt a tervezett időpontban, 2020. július 18-án, nem tudunk fizikailag összegyűlni a Puskás Arénában, de online megtartjuk a rendezvényt. Egész délutános dicsőítést tervezünk, hazai és külföldi előadókkal.

Az idén megváltott jegyek jövőre is érvényesek!

Az új időpont: 2021. július 24.

2021. július 24-én az Ez az a nap! mozgalom elérkezik történelmének legjelentősebb állomásához, amikor összehív több, mint 50 ezer embert, hogy Veletek együtt megtöltse Európa egyik legnagyobb stadionját, az egykori Népstadion helyén felépült Puskás Arénát. Várunk Benneteket az egész Kárpát-medencéből, legyetek részesei e történelmi pillanatnak!"

Kedves Testvérek! A BalatonNET-et szervező Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) elnöksége és a BalatonNET munkacsoport imádkozva, és sok szempontból mérlegelve a jelenlegi helyzetet úgy döntött, hogy idén a BalatonNET a szokásos módon nem lesz megtartva.

Tudjuk, sokan nagyon vártatok, hogy augusztus végén újra közösségben legyünk Balatonszemesen, de sajnos erre idén nem kerülhet sor. Terveink szerint a BalatonNET tervezett idejének egyik napján **online üzenet** jelentkezünk majd, ennek részletein jelenleg dolgozunk.

Életetekre és szeretteitek életére Isten gazdag áldását kívánjuk!

Az Aliansz elnöksége és a BalatonNET szervező munkacsoportja nevében,
szeretettel:

Horváth István és Kapocs Attila

GLS NEMZETKÖZI
VEZETŐI KONFERENCIA

Mindenki formál!

Nagyon várjuk már a személyes találkozást!
2020 őszén
terveink szerint újra formálhatjuk egymást!

glshungary.hu

2020